Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B**

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 25ης Φεβρουαρίου 1964

περί καταργήσεως των περιορισμών στο δικαίωμα εγκαταστάσεως και στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών στον τομέα της αντασφαλίσεως και της αντεκχωρήσεως

(64/225/ΕΟΚ)

(ΕΕ P 56 της 4.4.1964, σ. 878)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**A1**	Πράξη προσχώρησης της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου (*)	L 73	14	27.3.1972

(*) Η παρούσα πράξη δεν έχει δημοσιευτεί στην ελληνική γλώσσα.

▼B

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 25ης Φεβρουαρίου 1964

περί καταργήσεως των περιορισμών στο δικαίωμα εγκαταστάσεως και στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών στον τομέα της αντασφαλίσεως και της αντεκχωρήσεως

(64/225/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητος, και ιδίως το άρθρο 54 παράγραφος 2 και το άρθρο 63 παράγραφος 2,

το γενικό πρόγραμμα για την κατάργηση των περιορισμών στην ελευθερία εγκαταστάσεως [1], και ιδίως τον Τίτλο IV/A,

το γενικό πρόγραμμα για την κατάργηση των περιορισμών στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών [2], και ιδίως τον Τίτλο IV/A,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Συνελεύσεως [3],

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [4],

Εκτιμώντας:

ότι τα γενικά προγράμματα προβλέπουν, ότι όλοι οι κλάδοι της αντασφαλίσεως πρέπει να ελευθερωθούν αδιακρίτως προ του τέλους του 1963 τόσον ως προς την εγκατάσταση όσον και ως προς την παροχή υπηρεσιών·

ότι η αντασφάλιση ασκείται όχι μόνο από τις κατ' εξοχήν αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, αλλά και από τις λεγόμενες μικτές επιχειρήσεις, οι οποίες ασκούν συγχρόνως με την πρωτασφάλιση και την αντασφάλιση, και για τις οποίες θα πρέπει συνεπώς να ισχύσουν τα μέτρα εφαρμογής της οδηγίας αυτής για το μέρος των δραστηριοτήτων τους που αφορά την αντασφάλιση και την αντεκχώρηση·

ότι για την εφαρμογή των διατάξεων του δικαιώματος εγκαταστάσεως και ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, η εξομοίωση των εταιριών προς τα φυσικά πρόσωπα που είναι υπήκοοι Κρατών μελών, υπόκειται μόνο στους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 58 και κατά περίπτωση στον όρο του πραγματικού και συνεχούς δεσμού με την οικονομία ενός Κράτους μέλους και συνεπώς δεν επιτρέπεται να απαιτηθεί άλλος πρόσθετος όρος, ιδίως ειδική άδεια, εφ' όσον δεν απαιτείται και από τις ημεδαπές εταιρίες για την άσκηση οικονομικής δραστηριότητος, για να μπορούν να επωφεληθούν από τις διατάξεις αυτές. Η εξομοίωση αυτή ωστόσο δεν εμποδίζει την ευχέρεια των Κρατών μελών να απαιτούν, από τις κεφαλαιουχικές εταιρίες να λειτουργούν στην χώρα τους με την ονομασία που χρησιμοποιείται από τη νομοθεσία του Κράτους μέλους, σύμφωνα με την οποία συνεστήθησαν και να σημειώνουν στα έγγραφα της επιχειρήσεως που χρησιμοποιούν στο Κράτος μέλος της υποδοχής το ποσόν του καλυφθέντος κεφαλαίου τους,

---

(1) ΕΕ αριθ. 2 της 15.1.1962, σ. 36/62.
(2) ΕΕ αριθ. 2 της 15.1.1962, σ. 32/62.
(3) ΕΕ αριθ. 33 της 4.3.1963, σ. 482/63.
(4) ΕΕ αριθ. 56 της 4.4.1964, σ. 882/64.

▼B

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Τα Κράτη μέλη καταργούν ως προς τα φυσικά πρόσωπα και τις εταιρίες που αναφέρονται στον Τίτλο I των γενικών προγραμμάτων περί καταργήσεως των περιορισμών στην ελευθερία εγκαταστάσεως και στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, τους περιορισμούς που αναφέρονται στον Τίτλο III των προγραμμάτων αυτών όσον αφορά την ανάληψη και την άσκηση των δραστηριοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 2.

Άρθρο 2

Οι διατάξεις της παρούσης οδηγίας εφαρμόζονται:

1. στις μη μισθωτές δραστηριότητες της αντασφαλίσεως και της αντεκχωρήσεως που περιλαμβάνονται στην ομάδα Ε 630 του παραρτήματος I του γενικού προγράμματος περί καταργήσεως των περιορισμών στην ελευθερία εγκαταστάσεως·
2. για την ειδική περίπτωση κατά την οποία τα φυσικά πρόσωπα και οι εταιρίες, που αναφέρονται στο άρθρο 1, ασκούν συγχρόνως, αφ' ενός μεν την πρωτασφάλιση αφ' ετέρου δε την αντασφάλιση και την αντεκχώρηση, στο μέρος μόνον των δραστηριοτήτων τους που αφορά την αντασφάλιση και την αντεκχώρηση.

Άρθρο 3

Το άρθρο 1 αφορά ιδίως τους περιορισμούς που προκύπτουν από τις ακόλουθες διατάξεις:

α) Στον τομέα του δικαιώματος εγκαταστάσεως:

— *Ως προς την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας:*

1. Νόμος της 6ης Ιουνίου 1931 (VAG): άρθρο 106 παράγραφος 2 τελευταία φράση και άρθρο 111 παράγραφος 2, σύμφωνα με τις οποίες ο Ομοσπονδιακός Υπουργός επί των Οικονομικών έχει την διακριτική ευχέρεια να επιβάλλει στους αλλοδαπούς όρους για την πρόσβαση στην δραστηριότητα αυτών ή και να απαγορεύσει την άσκησή της στην επικράτεια της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας.
2. Άρθρο 12 της *Gewerbeordnung,* 12 και νόμος της 30 Ιανουαρίου 1937 άρθρο 292, οι οποίοι προβλέπουν για τις αλλοδαπές εταιρίες προηγουμένη άδεια.

— *Ως προς το Βασίλειο του Βελγίου:*

Βασιλικό Διάταγμα υπ' αριθ. 62 της 16 Νοεμβρίου 1939 και Υπουργική Απόφαση της 17 Δεκεμβρίου 1945 με τις οποίες επιβάλλεται η κατοχή δελτίου επαγγελματικής ταυτότητος.

— *Ως προς τη Γαλλική Δημοκρατία:*

1. Νομοθετικό Διάταγμα της 12 Νοεμβρίου 1938 και διάταγμα της 2 Φεβρουαρίου 1939, όπως τροποποιήθηκαν από τον νόμο της 8 Οκτωβρίου 1940, με τα οποία επιβάλλεται η κατοχή δελτίου επαγγελματικής ταυτότητος.
2. Νόμος της 15 Φεβρουαρίου 1917 άρθρο 2, εδάφιο δεύτερο όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε από το νομοθετικό διάταγμα της 30 Οκτωβρίου 1935, με το οποίο απαιτείται ειδική άδεια.

— *Ως προς το Μέγα Δουκάτο του Λουξεμβούργου:*

Νόμος της 2 Ιουνίου 1962, άρθρα 19 και 21 (Μνημόνιο Α αριθ. 31 της 19 Ιουνίου 1962).

▼A1

— *Όσον αφορά το Βασίλειο της Δανίας:*

Νόμος της 23ης Δεκεμβρίου 1959 περί αποκτήσεως ακινήτου περιουσίας.

▼B

β) Στον τομέα της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών:

— *Ως προς τη Γαλλική Δημοκρατία:*

Νόμος της 15 Φεβρουαρίου 1917, όπως τροποποιήθηκε από το νομοθετικό διάταγμα της 30 Οκτωβρίου 1935:

1. Άρθρο 1 εδάφιο 2, σύμφωνα με το οποίο παρέχεται στον Υπουργό των Οικονομικών το δικαίωμα να καταρτίζει πίνακα ορισμένων επιχειρήσεων ή επιχειρήσεων που ανήκουν σε ορισμένη χώρα, στις οποίες δεν θα επιτρέπεται η ανάγκη συμβάσεως αντασφαλίσεως ή αντεκχωρήσεως για οιοδήποτε κίνδυνο σχετικά με πρόσωπο, περιουσιακό στοιχείο ή ευθύνη στη Γαλλία.
2. Άρθρο 1, τελευταία παράγραφος, σύμφωνα με την οποία απαγορεύεται η ανάληψη αντασφαλίσεως ή αντεκχωρήσεως κινδύνων ασφαλισμένων από επιχειρήσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1.
3. Άρθρο 2 παράγραφος 1 σύμφωνα με την οποία απαιτείται όπως το πρόσωπο που αναφέρεται στο άρθρο αυτό, τύχει της σχετικής εγκρίσεως από τον Υπουργό Οικονομικών.

— *Ως προς την Ιταλική Δημοκρατία:*

Άρθρο 73, παράγραφος 2, του κώδικος που έχει εγκριθεί με το υπ' αριθ. 449 της 13 Φεβρουαρίου 1959, σύμφωνα με το οποίο παρέχεται στον Υπουργό Βιομηχανίας και Εμπορίου η διακριτική ευχέρεια να απαγορεύει την μεταβίβαση των κινδύνων υπό αντασφάλιση ή αντεκχώρηση σε ορισμένες αλλοδαπές επιχειρήσεις, οι οποίες δεν αντιπροσωπεύονται νομίμως στην ιταλική επικράτεια.

▼A1

— *Όσον αφορά το Βασίλειο της Δανίας:*

Νόμος της 23ης Δεκεμβρίου 1959 περί αποκτήσεως ακινήτου περιουσίας.

▼B

Άρθρο 4

Τα Κράτη μέλη λαμβάνουν τα μέτρα που είναι αναγκαία για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία εντός έξη μηνών από της κοινοποιήσεώς της. Ενημερώνουν αμέσως περί αυτού την Επιτροπή.

Άρθρο 5

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα Κράτη μέλη.